

Wim van Vliet over vrijwilligerswerk in hospice:

'In het begin bloedspannend'

Van werken met jonge mensen die nog een heel leven voor zich hebben naar hulp bieden aan mensen met een levensverwachting van misschien wel een paar dagen. De voormalige basisschooldirecteur Wim van Vliet is sinds september vorig jaar vrijwilliger in hospice Thuis van Leeghwater in Beemster en doet dat met veel plezier. Het vereiste wel wat lef om die stap te maken, vertelt hij.

Wim (70) is al tien jaar met pensioen en zijn hele leven heeft hij in het onderwijs gewerkt. Kroon op zijn werk was het oprichten van een nieuwe school in Amsterdam-Noord. Als die eenmaal goed draait, vindt Wim het tijd worden om zich op andere dingen te richten. Hij gaat, samen met zijn vrouw, met vroegpensioen. Het huis in Amsterdam wordt verkocht en het stel verhuist naar Middenbeemster. Het wordt tijd om veel te reizen. 'We besloten dat te doen, omdat er veel mensen om ons heen ziek werden en stierven. Wij wilden gaan reizen: Nieuw-Zeeland, Australië, diverse landen in Afrika.' Eenmaal in Beemster beland wil Wim wel wat doen. Hij wordt chauffeur op een buurtbus, maar dat blijkt voor hem saai met hoofdletters. 'Er zat geen hond in de bus en dan ook nog elke keer hetzelfde rondje. Niks voor mij.'

Knipsel

Op tafel ligt al maanden een knipsel van hospice Thuis van Leeghwater dat vrijwilligers zoekt. Maar Wim ziet ook een advertentie waarin chauffeurs worden gevraagd voor leerlingenvervoer. Gezien zijn achtergrond zou dat laatste de ideale baan zijn. Maar Wim kiest anders. 'Ik koos voor het hospice en vond het in het begin bloedspannend. Ik vond het eng, maar als Amsterdamse lefgozer koos ik niet voor de gemakkelijke weg.'

Verschonen

Wim: 'Ik ben een paar keer meegelopen en merkte dat ik het in het begin wel een dingetje vond om aan andermans lijf te zitten, mensen te verschonen. Je wordt ook met dingen geconfronteerd, die je niet kent: een stoma of een tracheacanule. Ik heb wel gemerkt dat ik dingen goed van me af kan zetten. Ik neem het niet mee naar huis. Dat geldt ook voor contact met bewoners. Soms bouw je wel een relatie op met een bewoner en de familie. Ik vind het contact met de naasten heel belangrijk en dat je ze troost kunnen bieden.'

Anders

Wim meldt zich als vrijwilliger met het idee dat hij bijna therapeutisch diepgaande gesprekken met bewoners zou hebben over het leven en de dood. 'Ik dacht iets te kunnen betekenen in de relatie met bewoners. De praktijk is anders; bewoners zijn

gewoon heel erg ziek en het is een uitzondering als er iemand bij jou zijn hart uitstort. Jammer? Nee hoor, het is wat het is.' Wim heeft al wel gemerkt dat hij gemakkelijker contact maakt met de mannelijke bewoners. 'Soms een praatje over voetbal is al genoeg.'

Tips

Wim heeft wel een paar tips voor mensen (liefst mannen) die overwegen vrijwilliger te worden. 'Dat begint al met lef tonen. Doe het gewoon! Blijf jezelf en stel je volledig open voor alles wat je in het hospice tegenkomt. En wees bereid te investeren. In jezelf en in de bewoners.'

Interesse in vrijwilligerswerk in Thuis van Leeghwater? Bel even met Ingrid of Sabrina, de coördinatoren van het hospice (0299-682020). Zij kunnen de ins en outs van het vrijwilligerswerk vertellen. Een afspraak met hen maken voor een kennismaking is natuurlijk nog beter.